

OBCZERSTWIEĆ (1) *vb pf*

3 pl imp niechaj obcz(e)rstwieją.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. oczerstwić.

Wzmocnić się, nabrać sił; przen: Niechayżeć też obczerstwieią [zakwitną *Wuj Bib*] kości dwunaście Prorokow ná mieycách swoich [*Et duodecim prophetarum ossa pullulent de loco suo Vulg*]/ á pamiątká ich niechay będzie dobra y błogółáwiona *BudBib Eccli 49/12; [BibRadz Eccli 46/15 (Linde s.v. oczerstwić]*.

Formacje współrdzenne cf CZYRSTWIĆ.

Cf OBCZYRSTWIENIE, [OCZERSTWIĆ]

LW